

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 232.198 van 15 september 2015
in de zaak A. 215.522/X-16.205.**

In zake : Jozef KEUSTERMANS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Wim Mertens en Marc Boes
kantoor houdend te 3580 Beringen
Paalsesteenweg 81
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de PROVINCIE ANTWERPEN
2. het VLAAMSE GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Paul Aerts
kantoor houdend te 9000 Gent
Coupure 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 8 april 2015, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van :

“1. de beslissing van de Provincieraad van de provincie Antwerpen dd. 27.11.2014 waarbij het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Rondweg Baarle Bis’ te Baarle Hertog en het daar bijhorende onteigeningsplan definitief wordt vastgesteld [...].

2. de beslissing van de Vlaamse minister van omgeving, natuur en landbouw dd. 11.02.2015 waarbij het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Rondweg Baarle Bis’ te Baarle Hertog wordt goedgekeurd [...].

3. de beslissing van het afdelingshoofd van de Afdeling Milieu, natuur- en energiebeleid, dienst Milieueffectrapportage dd. 28.05.2014 [lees: 2013] waarbij het plan-MER wordt goedgekeurd [...].”

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een nota ingediend.

Auditeur Wouter De Cock heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 4 september 2015.

Staatsraad Jan Clement heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Philippe Dreesen, die *loco* advocaten Wim Mertens en Marc Boes verschijnt voor de verzoekende partij, Ellen Van Meensel, jurist, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en advocaat Sandro Di Nunzion, die *loco* advocaat Paul Aerts verschijnt voor de tweede verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Wouter De Cock heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoeker woont aan de oostkant van Baarle-Hertog in de onmiddellijke nabijheid van het tracé van de geplande rondweg rond Baarle.

4. Bij besluit van 24 september 2009 stelt de provincieraad van de provincie Antwerpen het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan “Rondweg Baarle” te Baarle-Hertog en het bijhorend onteigeningsplan definitief vast. Bij besluit van 9 december 2009 worden beide voornoemde plannen door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport goedgekeurd.

5. Verzoeker stelt tegen de in het vorige randnummer vermelde besluiten schorsings- en vernietigingsberoep in bij de Raad van State (zaak A. 195.587/X-14.529). Bij arrest nr. 204.827 van 7 juni 2010 schorst de Raad van State de tenuitvoerlegging van de voornoemde besluiten (hierna: het schorsingsarrest). Bij arrest 211.224 van 14 februari 2011 vernietigt de Raad van State deze besluiten.
6. Na het laatstgenoemde arrest wordt een voorontwerp van provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan “Rondweg Baarle bis” (hierna: het PRUP) opgemaakt.
7. Op 28 mei 2013 keurt de dienst Milieueffectenrapportage van het Vlaamse Gewest het voor het PRUP opgemaakte plan-milieueffectenrapport goed.
8. Op 5 juli 2013 vindt de plenaire vergadering over het PRUP plaats.
9. Op 27 maart 2014 stelt de provincieraad van de provincie Antwerpen het PRUP alsook het bijhorend onteigeningsplan voorlopig vast.
10. Tijdens het openbaar onderzoek dient verzoeker een bezwaarschrift in.
11. Op 27 augustus 2014 brengt de provinciale commissie voor ruimtelijke ordening over het PRUP advies uit.
12. Op 27 november 2014 stelt de provincieraad van de provincie Antwerpen het PRUP alsook het bijhorend onteigeningsplan definitief vast.
13. Op 11 februari 2015 keurt de Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw het PRUP goed.

IV. Onderzoek van de vordering tot schorsing

14. Overeenkomstig artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State (hierna: RvS-Wet) kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden.

Spoedeisendheid

Standpunt van verzoeker

15. Verzoeker stelt dat de overwegingen die in het schorsingsarrest hebben geleid tot de aanvaarding van het toentertijd ingeroepen moeilijk te herstellen ernstig nadeel, nog steeds gelden. De geplande rondweg bevindt zich direct achter het perceel waar hij samen met zijn gezin woont en leeft, en zal verzoeker en zijn gezin hinder en nadelen bezorgen. De aanleg van de rondweg zal vooreerst visuele hinder veroorzaken. Verzoeker geeft aan dat hij thans zicht heeft op een prachtig open landschap. Dit zicht zal verloren gaan doordat hij zal moeten uitzien op het wegtracé. Daarnaast zal hij ook te kampen krijgen met geluidshinder, trillingshinder, hinder van fijn stof en geurhinder.

Doordat het PRUP als dreigend onheil zijn gemoedsrust en tevredenheid verstoort, lijdt verzoeker ook een moreel nadeel.

Volgens verzoeker is de zaak te spoedeisend voor een behandeling met een beroep tot nietigverklaring. De bestreden beslissingen zullen namelijk als grondslag dienen voor het afleveren van stedenbouwkundige vergunningen voor het tracé. Bij gebrek aan een schorsing zal verzoeker verplicht worden om alle afgeleverde vergunningen afzonderlijk aan te vechten.

Verzoeker brengt krantenknipsels bij waaruit moet blijken dat de Nederlandse overheden zeer spoedig werk willen maken van de realisatie van de rondweg. Volgens verzoeker is de Nederlandse overheid alvast begonnen met archeologisch onderzoek en voorbereidende werkzaamheden, ook op Belgisch grondgebied en in de nabijheid van zijn woning. Volgens verzoeker bezit de Nederlandse overheid voor het Nederlandse grondgebied reeds alle noodzakelijke vergunningen, en werden de noodzakelijke onteigeningen doorgevoerd. Uit de bijgebrachte krantenknipsels blijkt volgens verzoeker ook dat men “enkel de procedure aan Nederlandse zijde heeft afgewacht en zodra een definitieve uitspraak van de Nederlandse Raad van State werd bekomen, men onmiddellijk zou starten met de werkzaamheden na de goedkeuring van het bestreden PRUP”. Verzoeker voegt er aan toe dat “aan Nederlands zijde [...] men geen enkele rekening [zal] houden met de schorsings- en vernietigingsbevoegdheid van Uw Raad”. Eens het tracé in aanleg is, zelfs al is het enkel op Nederlands grondgebied, zal het zeer moeilijk zijn om de weg niet aan te leggen op Belgisch grondgebied. Verzoeker besluit als volgt:

“Als men aan Nederlandse zijde geen zekerheid zou hebben omtrent de wil aan Vlaamse zijde om het tracé te realiseren op Belgisch grondgebied, zouden ze allicht ook niet aan het Nederlandse deel beginnen, en zou de hinder daarvan aan verzoekende partij en zijn gezin bespaard blijven.”

16. In hun nota's repliceren de verwerende partijen dat de schorsingsvoorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel werd vervangen door deze van de spoedeisendheid. De “spoedeisendheid” heeft een andere draagwijdte dan het “moeilijk te herstellen ernstig nadeel”. Volgens de verwerende partijen laat verzoeker na om concrete feiten aan te brengen die aangeven, laat staan aannemelijk maken dat de zaak spoedeisend is. De opmerking van verzoeker dat het PRUP als grondslag zal dienen voor het afleveren van stedenbouwkundige vergunningen, is hoogstens nuttig in functie van een potentiële toekomstige spoedeisendheid.

In verband met verzoekers stelling dat de werken op Nederlands grondgebied weldra een aanvang zullen nemen, merkt de eerste verwerende partij nog op dat de Raad van State niet bevoegd is om zich uit te spreken over

handelingen die door de bevoegde overheden op Nederlands grondgebied worden gesteld. Of het betrokken PRUP al dan niet wordt geschorst, heeft geen invloed op de uitvoering van het Nederlandse bestemmingsplan.

Tot slot benadrukt de tweede verwerende partij dat de vereiste spoedeisendheid rechtstreeks moet voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden besluiten. Verzoeker kan dan ook niet nuttig verwijzen naar wat mogelijks op het Nederlandse grondgebied zou kunnen gebeuren.

Beoordeling

17. Het komt er voor een verzoekende partij die beweert dat de zaak te spoedeisend is om de uitkomst van het annulatieberoep te kunnen afwachten, op aan om van die urgentie te overtuigen aan de hand van de concrete feiten die zij in haar vordering aanvoert.

Dit houdt in dat het aan de verzoekende partij toekomt aan de eigen zaak, specifieke gegevens bij te brengen die *in concreto* aantonen dat de zaak spoedeisend is, gelet op de nadelige gevolgen die een tenuitvoerlegging van het bestreden besluit voor hem persoonlijk veroorzaken.

Er moet een causaal verband bestaan tussen de aangevoerde nadelige gevolgen en het bestreden besluit zodat deze nadelen voorkomen kunnen worden door een schorsing van de tenuitvoerlegging van dit besluit.

18. Vooreerst moet worden vastgesteld dat met het tweede bestreden besluit van 11 februari 2015 enkel het PRUP werd goedgekeurd. In de huidige stand van de procedure blijkt niet dat het met het eerste bestreden besluit van 27 november 2014 door de provincieraad aangenomen onteigeningsplan door de bevoegde overheid zou zijn goedgekeurd. Bij gebrek aan een goedgekeurd onteigeningsplan of een onteigeningsmachtiging kan op dat punt thans hoe dan ook geen spoedeisendheid worden aangenomen.

19. Het loutere feit op zich dat het bestreden PRUP de noodzakelijke rechtsgrond vormt voor het verlenen van stedenbouwkundige vergunningen en dat de Raad van State reeds een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van verzoeker heeft aanvaard, doen niet aannemen dat de door hem aangevoerde nadelen van visuele hinder, geluidshinder, trillingshinder, hinder van fijn stof en geurhinder zo imminent zijn dat een uitspraak over het annulatieberoep niet voordien verwacht mag worden. Bovendien staat het verzoeker vrij om desgevallend een schorsingsvordering in te stellen wanneer de aangevoerde nadelen zich daadwerkelijk dreigen te realiseren.

20. Noch verzoekers vage verwijzing naar “dreigend onheil”, noch zijn algemene opwerping dat hij bij gebrek aan schorsing verplicht zal zijn alle afgeleverde vergunningen afzonderlijk aan te vechten, kunnen worden aangezien als voldoende concrete elementen die de urgentie aantonen.

21. Wat tenslotte de nadelen betreft die hij vreest te zullen ondergaan ten gevolge van de handelingen van Nederlandse overheden moet worden vastgesteld dat verzoeker er niet kan van overtuigen dat deze nadelen voorkomen kunnen worden door een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden besluiten, temeer nu hij zelf betoogt dat “aan Nederlands zijde [...] men geen enkele rekening [zal] houden met de schorsings[...]bevoegdheid van Uw Raad”.

22. De conclusie is dat verzoeker er niet in slaagt om van de urgentie van de zaak te overtuigen.

Hieruit volgt dat niet voldaan is aan één van de opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden besluiten te kunnen bevelen. Die vaststelling volstaat om de schorsingsvordering af te wijzen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vijftien september 2015, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Jan Clement,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad

bijgestaan door

Astrid Truyens,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Jan Clement